

6. Vánoce.

(Der Ruf)

Svatá je vzpomínka na tento den, neboť to byl velký okamžik, když kdysi přišel na tuto zemi Syn Boží. Okamžik nesmírně významný pro lidstvo a celé stvoření. Jásot probíhal všemi sférami, neboť to znamenalo svítání pro duchovní osvobození ze sevření temnot.

Z ušlechtilé radosti si lidé blahopřáli při každém opakujícím se výročí nádherné události a vzájemně se obdarovávali, aby i v jiných lidech probouzeli radost. Tak tomu bylo ze začátku! Dnes je však pro lidi tento svátek ve většině případů jenom příležitostí k výměně dárků. Pouze k tomu se upírá mysl lidí po celé týdny. Hluběji to už do lidí neproniká. Nanejvýš se to považuje za svátek dětí, zatímco rodiče jen stojí vedle ozdobeného stromu a vzpomínají na vlastní dětství.

Kdo si při tom ještě vzpomene na původní smysl svátku, na hlubokou vážnost, která k němu dala popud. Kdo přijímá dar, který mu přinesl Spasitel, kdo se s úsilím vzepte vzhůru pod osvětleným stromkem s pevným předsevzetím, že bude žít v budoucnu podle této Pravdy, aby i pro něho mohly vzejít ranní červánky duchovní svobody! Hledejte, jděte od domu k domu, od města k městu. Unaveni klesnete, aniž jste našli jediného člověka, jehož vnitřní citění by v tento svátek radostně na to pomyslelo.

Této chyby se nemáte dopustit, ale máte se vyvíjet tak, abyste postupně v sobě oživili Pravdu, kvůli níž přišel Ježíš na svět. Máte dosáhnout svobody ducha, to znamená: Zbavit se každé temné zátěže! Toho však můžete dosáhnout, jen když se vcítíte do onoho velkého chtění, které nese stvoření!

Vycítit vůli svého Stvořitele, abyste šli s ní, to je největší životní umění. V tom totiž spočívá velké sloužení, které se ve skutečnosti stává vládnutím, protože zaujmete-li správné stanovisko, půjdou všechny síly s vámi a nikdy nebudou proti vám! Pak vás už nepotká žádná bolest, žádná strast a vy půjdete jásavě cestou, která vás musí přivést do říše Otce.